

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1048/2022
05.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевићем као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због противправног дела предвиђеног у закону као продужено кривично дело угрожавање сигурности из члана 138а став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА-адвоката Добросава Црепуљаревића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Пожеги К.бр.112/20 од 06.06.2022. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 бр.138/22 од 15.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 05.октобра 2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА-адвоката Добросава Црепуљаревића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Пожеги К.бр.112/20 од 06.06.2022. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 бр.138/22 од 15.07.2022. године, у односу на повреду закона из члана 438.став 1.тачка 8) и 438.став 2.тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожеги К.бр.112/20 од 06.06.2022. године, према окривљеном АА је изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи која се има извршити у Специјалној затворској болници у Београду, јер је учинио противправно дело предвиђено у закону као продужено кривично дело угрожавање сигурности из члана 138а став 1. у вези члана 61. КЗ и противправно дело предвиђено у закону као кривично дело угрожавање сигурности из члана 138а став 1. КЗ.

Истим решењем је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Вишег суда у Ужицу Кж1 бр.138/22 од 15.07.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Основног суда у Пожеги К.бр.112/20 од 06.06.2022. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА-адвокат Добросав Црепуљаревић због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 8), 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 2) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан, преиначи побијана решења тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или у делу у коме нижестепени судови нису одлучили одбити оптужбу или да укине наведена решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне одлуке против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцена навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 8) и 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног је у захтеву најпре указао на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП односно да није решен предмет оптужбе а наведено образложио тиме да је овлашћени тужилац на последњем главном претресу одустао од кривичног гоњења за противправно дело предвиђено у закону као кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ које се односи на догађај из децембра 2020. године на штету оштећеног ББ, а да ни првостепеним ни другостепеним решењем није одлучено о овом делу оптужбе, а што је било у интересу окривљеног АА. Имајући наведено у виду, бранилац окривљеног сматра да су судови на основу одредбе члана 422. став 1. тачка 1) ЗКП требали да у том делу донесу одбијајућу пресуду.

Суд је овакве наводе браниоца окривљеног оценио неоснованим.

Имајући у виду да је у конкретном случају против лица АА вођен јединствени поступак за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења у здравственој установи по предлогу овлашћеног јавног тужиоца, за више радњи извршења због противправног дела у закону предвиђеног као кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ у продуженом трајању, а да је јавни тужилац на главном претресу дана 06.06.2022. године прецизирао поднети предлог између осталог тако што је изоставио из чињеничног описа поднетог предлога радњу у закону предвиђену као кривично дело угрожавање сигурности из члана 138 став 1. КЗ учињену на штету мал. ББ, суд је правилно сходно таквом прецизирању предлога од стране овлашћеног тужиоца, ову радњу изоставио из изреке решења којим је одлучио о јединственом предлогу јавног тужиоца за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења у здравственој установи по предлогу овлашћеног јавног тужиоца и тиме у целости решио предмет оптужбе.

Бранилац је затим указао и на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се решење заснива на доказу на коме се не може заснивати, наводећи да је првостепено решење засновано на извештају ПС Косјерић који се односио на поступање полицијских службеника по пријавама оштећених ВВ и ГГ, иако је такав извештај имао искључиво управно-полицијску природу, није сачињен на основу

одредаба законика о кривичном поступку и могао је имати само оперативни карактер за поступање полиције. Самим тим, наведени извештај није могао бити коришћен као доказ и као такав је морао бити издвојен из списка, а што није урађено.

Исти наводи захтева, истакнути и у жалби браниоца окривљеног АА, били су предмет разматрања Вишег суда у Ужицу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Основног суда у Пожеги К.бр.112/20 од 06.06.2022. године. Виши суд у Ужицу, као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни два, став четири своје одлуке Кж1 бр.138/22 од 15.07.2022. године изнео јасне и довољне разлоге, а које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Поред наведеног, по оцени Врховног суда, у конкретном случају је у потпуности поступљено у складу са одредбама чл.286.ЗКП.

У осталом делу, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) и тачка 3) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У осталом делу захтева, бранилац окривљеног формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, коју повреду образлаже тако што наводи да се на основу самог првостепеног решења не може јасно закључити о ком облику предметног кривичног дела је реч, односно да ли је према окривљеном изречена мера безбедности због основног облика противправног дела у закону предвиђеног као кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ или због облика из става 2. истог члана, на који начин је дошло до повреде материјалног права на штету окривљеног АА.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да се нижестепена решења суштински побијају због повреде одредбе члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП, односно зато што је изрека решења неразумљива, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је

Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА-адвоката Добросава Црепуљаревића у овом делу оценио недозвољеним.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 491. став 1. и 2. ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, и на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана члана 485. став 4. ЗКП, у делу у ком је одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**